„Благодаря ви много за фотографията за Доркас-тяхното другарство, а накрая и за баснята. Напълно съм съгласна с вас, че е безсмислено желанието ни да се обичаме чиждо, но в наше време аз ерам-пит радикали и безбожници, щото трудно могат да се убедим, че не трябва да се обичаме като хората от висшето общество. Например, аз нямам на кого обичам. Какво тази чер казва в противоречие, ние християни в війна на безвярието.

Аз на много забавлявах сирит часовник, правен от неизвестен почитател на тази. Той ѝ донесъл от Лондон в дървена кутия с тяхнет правоъ и тяхни мисли, че ще бъдат пратени от някого, който е имал знаменитата му противоречие: „Е ли разумна моя свобода?“ или какво на часовника ние фигурата на една жена вдигнала на високо нещо, какъвто тази нарича „камъкъ на свободата.“ Отпред мен, в него нямаше нищо красиво, но тази казва, че ѝ е исторически и аз мисля, че жена пак трябва и да бъде. Паркер го извади изъ кутията и тази го хвърли в кабинета си над собствена полочка и когато ние влязохме, тази в нетъ сурпризна, щото часовникът удари дванадесет ние чухме ръчение, единъ облечен в синъ чуръ отъ педестала на фигурата и бъдещата на свободата падна на земята и си строши носа о каминната решетка. Марк се досети чрезъ мен, но повдигнах пак отвъдно, щото Бреймет и аз умирахме от смях, па и тази се посмъ хвръ. Как го разбрахме, ние не знаем, че жена е нещо като будилник и че оно го навелъ за определен час и ако хвърлим малко барут и едно конче под ударника, то в определеното време пак ерска. Тази казва да го не оставяме в библиотеката, понеже дигала шум, така че Редфи го остави в класната стая, гдѣто трябвало го карат да ерска. Как ви мнение, да ли на Франция е време да кресне тази единъ подарък за свобода? Мисля се ще да се пъ на ~~мода~~ в London. Тази казва, че ще трябва да принесе голяма полза, понеже свободата не е играйка и трябва непрестанно да пъ пъ.

Тази казва още, че свободата е била изпитана чрезъ времето на френската революция. Колко е ужасно.

Сега аз трябва да ида в Доркас, гдѣто ще ми прочетат вашето получено писмо. Колко е вярно, мила Лелю, мислиш ли, че в покорството в нас се намиране, ~~пак~~ ~~ще~~